

OPISTHOCHASIS n. gen.

Corpus sublineare. Caput subquadratum, longius quam latius, antice parum acuminatum; tylo jugisque obtuse productis; vertice medio canaliculato et postice subtiliter transversim impresso; tuberculis antenniferis antrorsum obtuse prominulis; bucculis apice haud contiguis, parvis, brevissimis, medium capitis haud attingentibus. Oculi mediocres, a margine antico pronoti paullo remoti. (Antennae desunt). Pronotum oblongum, latitudine capitis, paullo longius quam latius, antice rectum, postice medio leniter sinuatum, scutellum liberum relinquens, convexiusculum, marginibus lateralibus haud dilatatis, obtusis. Scutellum longe triangulare. Hemelytra coleoptrata, sat convexa, sensim angustata, postice dehiscentia; costa perparum dilatata, subreflexa; sutura clavi serie punctorum profundiorum indicata. Rostrum validum, coxas intermedias subsuperans, articulo basali incrassato, basin capitis attingente. Ostiola odorifera distincta, margine antico sat elevato. Mesostethium tantum antice tuberculato-carinatum. Tibiae femoribus longiorae, satis, praecipue infra, spinulosae; tarsorum intermediorum articulo primo secundo plus quam triplo longiore.

Genus insigne, ab omnibus hujus divisio structura capitis, pronoti hemelytrorumque valde distinctum.

101. **Opisthochasis albo-costata** n. sp.

Supra nigra, nitida, grosse punctata, ex parte rugosa, infra cum costa hemelytrorum albida, rostro pedibusque ad partem testaceis. — Long. corp. 3,4; lat. hum. 0,7 mm.

Caput rufescens, parce punctatum, rugulosum. Rostrum apice nigricans, articulo tertio secundo multo et quarto nonnihil brevior. Pronotum irre-